

Jan G a l a r o w i c z, *Imię własne człowieka. Klucz do myśli i nauczania Karola Wojtyły – Jana Pawła II*, Kraków 1996, s. 188.

Napisano już w Polsce wiele prac dyplomowych oraz stosunkowo dużą ilość artykułów i pozycji książkowych poświęconych życiu i nauczaniu Jana Pawła II. Ich

liczba wzrasta w miarę jak ukazują się nowe dokumenty, nowe teksty Najwyższego Pasterza w Kościele. Wydaje się, że dotąd ciągle jeszcze mało mamy prac poświęconych jego myśli filozoficznej, myśli, która była jakby przygotowaniem do tego wielkiego dzieła teologicznego i duszpasterskiego, które teraz tworzy Papież na oczach całego świata.

W polskich ośrodkach teologicznych najwięcej prac poświęconych filozoficznemu i etycznemu wymiarowi dzieła myślowego kard. Karola Wojtyły powstało w środowisku lubelskim i krakowskim. Szczególne zasługi w tym względzie posiada Instytut Jana Pawła II, działający w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim pod kierunkiem ks. prof. Tadeusza Stycznia. Także w środowisku krakowskim, od czasu do czasu, pojawiają się prace o profilu filozoficznym, dotyczące kard. Karola Wojtyły, chociaż dominują tu: filozofia dialogu (ks. Józef Tischner) i filozofia uprawiana w kontekście nauki (ks. Michał Heller i bp Józef Życiński).

Ostatnio w środowisku krakowskim ukazała się bardzo dobra synteza personalizmu obecnego Papieża zaprezentowana przez Jana Galarowicza, adiunkta w Akademii Górniczo-Hutniczej, wykładowcy filozofii i etyki w kilku uczelniach Krakowa. Autor zadedykował ją Janowi Pawłowi II na pięćdziesięciolecie kapłaństwa. Praca ukazała się w serii wydawniczej „Prace i Sympozja” w Instytucie Bioetyki Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie.

Sygnalizowana praca J. Galarowicza składa się z czterech części, zawierających w sumie dziesięć rozdziałów. I tak najpierw (rozd. I-II) autor szkicuje szlak życia i główne rysy osobowości obecnego Papieża. W części drugiej (rozd. III-V) ukazuje jego formację filozoficzną. Znajdujemy tu w kolejnych rozdziałach odślonięcie filozoficznych korzeni myśli Karola Wojtyły. Są to: mistyka św. Jana od Krzyża, racjonalizm i personalizm św. Tomasza z Akwinu oraz fenomenologia Maxa Schelera. Część trzecia, obejmująca rozdziały szósty i siódmy, ma charakter metodologiczny. Autor omawia tu doświadczenie człowieka i metodę antropologii kard. Wojtyły. W części czwartej (rozd. VIII-X) są przedstawione fundamentalne problemy filozofii człowieka. Problemy te autor ułożył w tryptyk: filozofia wolności, filozofia dobra i filozofia relacji międzyosobowych. Po każdej części autor zamieszcza przewodnik bibliograficzny, wskazując, co warto przeczytać w związku z przedstawianą problematyką.

Imię własne człowieka Jana Galarowicza jest bardzo przystępną i zarazem fachową prezentacją antropologii kard. Karola Wojtyły. Znajdą w niej dużą pomoc nie tylko teologowie, duszpasterze, katecheci, nauczyciele, prawnicy, lekarze, ale także zwyczajni poszukiwacze prawdy o człowieku.

ks. Ignacy Dec